Philippe Jaroussky & Le Concert de la Loge –Àries retrobades del Barroc

Palau Grans Veus | Nadal al Palau
Dilluns, 4 de desembre de 2023 – 20 h
Sala de Concerts

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Philippe Jaroussky, *contratenor*
Le Concert de la Loge
Julien Chauvin, *violí i director*

I

Johann Adolf Hasse (1699-1783)
De l'òpera *Demofoonte*

Simfonia: Allegro – Andantino – Presto
Recitatiu "Ma che vi fece oh stelle"
Ària "Sperai vicino il lido"
Ària "Misero pargoletto"

De *Fuga i Grave per a cordes en Sol menor*

Fuga a la breve

Leonardo Leo (1694-1744)
De l'òpera *Catone in Utica*

Simfonia: Allegro – Allegro

Michelangelo Valentini (1720-1768)
De l'òpera *La clemenza di Tito*

Ària "Se mai senti spirarti sul volto"

Tomaso Traetta (1727-1779)
De l'òpera *L'Olimpiade*

Recitatiu “Dove son che m’avenne?”
Ària “Gemo in un punto e fremo”

II

Andrea Bernasconi (1706-1784)
De l’òpera *L’Olimpiade*

Ària “Siam navi all’onde algenti”

Giovanni Battista Ferrandini (1709-1791)
De l’òpera *Il Siroe*

Ària “Gelido in ogni vena”

Niccolò Jommeli (1714-1774)
Simfonia en Mib major

Allegro di molto - Ciaccona

Johann Christian Bach (1735-1782)
De l’òpera *Artaserse*

Ària “Per quel paterno amplesso”

Niccolò Jommeli
De l’òpera *Artaserse*

Ària “Fra cento affanni”

Durada del concert:
Primera part, 40 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.
La durada del concert és aproximada.

#antiga #òpera #gransfigures

Poema

Paradísia

La por no sap qui ets,
desconeix el desig de les mans,
l'infinit de les ardències,
la quietud dels teus estanys,
la virtut amortallada dels teus regnes,
les alzines negres que enfosquen
tots els llacs, totes les lluernes.

Som fruits i espires de temps
dintre l'aigua que fumeja
en el foc a dins del foc
entre espectres i tenebres.

Una forma de bellesa
viva en la foscor.

Lluny de la temença.

Laia Llobera
Paradísia (2023)

Telefónica

Donem suport a la cultura perquè la música arribi més lluny

Telefónica, orgullós patrocinador del
Palau de la Música Catalana

PALAU DE LA MÚSICA ORFEÓ CATALÀ

Comentari

Forgotten arias
Un homenatge a Metastasio i a compositors oblidats

El contratenor Philippe Jaroussky torna a la seva cita –ja tradicional– amb el públic del Palau de la Música Catalana, aquesta vegada per presentar el seu darrer disc, *Forgotten arias* (Erato), en què el contratenor francès torna a sorprendre recuperant no només un repertori oblidat, sinó també en voler retre homenatge a una sèrie de compositors del Barroc tardà. Però Jaroussky no es limita a aquest redescobriment, ja que també vol tornar a l'actualitat un artista clau en el desenvolupament de l'òpera i del teatre musical: el mític llibretista Metastasio. Pseudònim de Pietro Antonio Domenico Bonaventura Trapassi, nascut a Roma el 1698 i mort a Viena el 1782, el cèlebre dramaturg va signar una trentena de textos operístics i desenes de llibrets per a oratoris, cantates i altres formats menors, un tresor apreciat per molts compositors de l'època –i posteriors– que, una vegada i una altra, van posar en música les seves trames poetitzades. El religiós romà, considerat com el gran reformador del *melodramma* italià d'aleshores, és l'autor del material del programa del concert i del disc –àries portades per primera vegada a l'estudi– provinents d'algunes de les obres que Metastasio va escriure entre el 1748 i el 1770.

Vivaldi, Händel, Gluck, Mozart, Pergolesi, Marcello, A. Scarlatti, Vinci, Hasse, Caldara, Sarro, Jommelli, Galuppi, Piccinni, Leo, Sarti, Paisiello, Mercadante o J. Ch. Bach són alguns dels compositors avui més coneguts que es van interessar per obres del llibretista, un autèntic *best-seller* de l'època. Com a exemple, el seu text teatral *La clemenza di Tito* (1734), immortalitzada per Mozart el 1791, assoleix més de quaranta versions a càrrec de compositors molts d'ells avui oblidats. I a ells ret homenatge Jaroussky: en el cas de *La clemenza...*, a Michelangelo Valentini (1720-1768), de qui s'escoltarà a la primera part de la vetllada l'ària de Sesto "Se mai senti spirarti sul volto" de l'òpera que va estrenar quatre dècades abans que el geni de Salzburg.

Un altre títol metastasià de gran èxit és sens dubte *Artaserse* (1726), que va arribar a més de noranta adaptacions musicals, la primera de les quals de Leonardo Vinci, estrenada el 1730; l'obra també inspiraria Christoph Willibald Gluck (el 1741), el català Domènec Terradellas (el 1751), Johann Christian Bach (el 1761) i Niccolò Jommelli (el 1749). Són, precisament, les propostes d'aquests dos darrers compositors les que acomiadaran la vetllada amb les visions respectives de l'obra sobre el futur rei persa; de l'onzè i últim fill de Johann Sebastian Bach s'escoltarà l'ària "Per quel paterno amplesso" abans que Jommelli abaixi el teló amb "Fran cento affanni", una ària de tempesta espectacular, plena d'exigències tècniques i interpretatives que, per una altra part, també tanca amb magnificència l'edició discogràfica. Aquest llibret ha donat per a molt, i avui resulta curiós comprovar que a la versió de Vinci se n'hagi assignat la totalitat dels rols solistes a veus masculines, incloent-hi els papers de Semira, filla d'Arbace, i Mandane, filla del protagonista: a l'època de l'estrena els teatres romans tenien prohibit fer pujar a l'escenari intèrprets femenines, i quedaven els papers de dones a càrrec dels molts *castrati* actius a la ciutat. El 2012 l'Opéra National de Lorena va rescatar aquesta obra mestra de Metastasio musicada per Vinci, precisament amb Philippe Jaroussky com un aclamat protagonista.

El contratenor assegura que aquestes *Forgotten arias* es van encreuar al seu camí gràcies al seu esperit aventurer: *"Quan vaig començar a formar-me com a contratenor em vaig contagiar d'un «virus» força comú entre els músics que interpreten música barroca: buscar gairebé compulsivament obres que han estat adormides durant segles esperant que un intèrpret les tornés a l'escenari. Un dels meus primers àlbums, dedicat al castrat Carestini* [que el 1730 va crear el paper d'Arbace a l'esmentat *Artaserse* de Vinci], *va requerir molts anys de recerca, igual que els meus treballs sobre òperes poc conegudes de Johann Christian Bach, Porpora i Caldara. Per a aquest nou disc m'he centrat en un període que encara no havia explorat en profunditat, el Barroc tardà, específicament grans àries sobre textos de Metastasio".*

La vetllada arrenca amb un bloc que concentra peces de l'avui cada vegada més difós Johann Adolph Hasse provinents de la seva òpera *Demofoonte,* mentre que la segona part comença amb un altre exemple d'*ària de tempesta*, aquesta provinent de *L'Olimpiade* del menys conegut Andrea Bernasconi, "Siam navi all'onde algenti". Aquest títol, que també va interessar Traetta i que aporta una florida escena de bogeria, "Gemo in un punto e fremo", es mostra ideal per tancar la primera part del recital: plena d'energia i amb una autèntica pluja de *coloratura*. I si darrerament un llibret metastasià com el de l'òpera *Il Siroe* s'ha anat donant a conèixer per la versió del popular Antonio Vivaldi, aquesta nit s'escoltarà un fragment de la concebuda per Giovanni Battista Ferrandini, l'esgarrifosa ària "Gelido in ogni vena", dramàtica, palpitant i de gran profunditat.

Pablo Meléndez Haddad, periodista i crític musical

Palau de la Música Catalana Palau Òpera 2023–2024

Rinaldo de Händel

Carlo Vistoli, Emőke Baráth,
Les Accents & Thibault Noally

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Jeanine De Bique, The English Concert
& Harry Bicket

Tolomeo de Händel

Franco Fagioli, Il Giardino Armonico,
Kammerorchester Basel
& Giovanni Antonini

Abona't a Palau Òpera (3 concerts)
a partir de 115 euros.
Entrades i abonaments a www.palaumusica.cat

Biografies

Philippe Jaroussky, contratenor

©Marc Borggreve

És un dels principals contratenors del panorama internacional, com ho confirmen alguns dels prestigiosos premis que ha rebut: Victoires de la Musique com a artista líric revelació (2004) i artista líric el 2007 i el 2010, i l'Echo Klassik com a cantant de l'any (Munic, 2008), juntament amb L'Arpeggiata a Dresden (2009), i novament a Berlín (2016), entre d'altres.

Abasta un repertori extremadament ampli del Barroc, des dels refinaments del segle XVII amb compositors com Monteverdi, Sances o Rossi fins al virtuosisme impressionant de Händel o Vivaldi, que és un dels compositors que més ha interpretat a la seva carrera. Incansablement avantguardista en la recerca musical, ha contribuït al descobriment –o redescobriment– de compositors com ara Caldara, Porpora, Steffani, Telemann o Johann Christian Bach.

Darrerament també ha explorat un repertori molt diferent, centrat en *mélodies* franceses al costat del pianista Jérôme Ducros. Ha mostrat la seva pròpia interpretació de *Les nuits d'été* (Berlioz) amb actuacions a l'Auditorio Nacional de Madrid i a l'Elbphilharmonie d'Hamburg.

Ampliant el seu interès per les obres contemporànies, també ha interpretat composicions de Marc André Dalbavi a partir dels sonets de Louise Labbé, i ha cantat a la Nederlandse Opera d'Amsterdam (2016), Opéra de París (2018) i Teatro Real de Madrid (2018) l'òpera *Only the sound remains* de Kaija Saariaho, que va compondre específicament per a la seva veu.

Col·labora habitualment amb algunes de les millors formacions barroques, a les sales i els festivals més prestigiosos del món. El 2002 fundà l'Ensemble Artaserse, amb el qual actua per tot Europa.

El gener de 2017, va inaugurar la nova Elbphilharmonie d'Hamburg i hi fou convidat com a primer artista resident. La temporada 2019-20 va celebrar els seus vint anys de carrera amb diversos esdeveniments importants, com la incorporació de la seva estàtua al Musée Grévin de París, l'edició d'un llibre biogràfic i una antologia de tres discos: *Passion Philippe Jaroussky.*

El març de 2021 va debutar com a director al capdavant d'Artaserse en la producció de l'oratori *Il primo omicido* de Scarlatti. Aquest programa s'ha interpretat al Festival de Salzburg i a l'Opéra de Montpeller, on Philippe Jaroussky i l'Ensemble Artaserse són artistes residents des del 2021 i durant les següents tres temporades.

El 2022 continúa la seva activitat com a director d'orquestra amb nombrosos concerts a París, Lió, Montpeller, Budapest, i en els Festivals d'Épau i Halle.

A finals de maig, principis de juny de l'any passat, va dirigir per primer cop des del fossat, a Paris i a Montpeller, l'òpera *Giulio Cesare* de Händel amb un repartiment superlatiu de cantants: Sabine Devielhe, Gaëlle Arquez, Franco Fagioli, Carlo Vistoli i Lucile Richardot.

La temporada passada, va dirigir la producció escènica d'*Orfeo* de Sartorio a l'Òpera de Montpeller. També interpretà el paper de Ruggiero en la producció d'*Alcina* de Händel juntament amb Cecilia Bartoli a Monte-Carlo. A més a més, ha fet recitals a l'altra banda de de l'Atlàntic amb el guitarrista Thibaut García en el Festival Cervantino de Guanajuato i en el Festival Bellas Artes de Ciutat de Mèxic; i amb Les Violons du Roy i Marie-Nicole Lemieux a Montreal i pel Quebec. Es reuní amb el seu conjunt Artaserse per a fer concerts a Boston, San Diego i Toronto; i va col·laborar amb l'Arpeggiata i Christina Pluhar en el Carnegie Hall de Nueva York.

Posseïdor ja d'una impressionant discografia, va col·laborar en l'*Edició Vivaldi* de Naïve juntament amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus. Ja fa anys que enregistra en exclusiva per a Erato-Warner Classics, i ha rebut nombrosos premis pels seus àlbums.

Des de fa cinc anys treballa en un dels seus projectes més personals: l'Académie de Philippe Jaroussky. L'Académie intenta ajudar joves músics que viuen en aïllament cultural, mitjançant un ensenyament original, extens i exigent.

El 2019 va ser nomenat Oficial de les Arts i les Lletres pel govern francès.

Le Concert de la Loge

©Franck Juery

El gener del 2015 el violinista Julien Chauvin va fundar un nou conjunt amb instruments antics: Le Concert de la Loge Olympique, denominació que pren del cèlebre conjunt que encarregà les *Simfonies Parisenques* a Joseph Haydn. Aquest nou conjunt ofereix avui dia programes de geometria variable de música de cambra, simfònica o lírica, dirigits des del violí o des de la batuta, i defensa un ampli repertori, que va des de la música barroca fins a la de principis del segle XX. El Comitè Nacional d'Esports Olímpics de França, oposant-se a l'ús de l'adjectiu "Olympique", va fer que el conjunt es veiés obligat, el juny del 2016, a amputar el seu nom històric per convertir-lo en Le Concert de la Loge.

El projecte d'aquesta recreació també és explorar noves formes de concerts reconnectant amb l'espontaneïtat i els costums de finals del segle XVIII.

El conjunt instrumental ha tocat a nombrosos escenaris, amb les òperes *Armida* de Haydn, dirigida per Mariame Clément; *Le Cid* de Sacchini, dirigida per Sandrine Anglade; *Phèdre* de Lemoyne i *Cendrillon* d'Isouard, en produccions del Palazzetto Bru Zane, dirigida per Marc Paquien, i *El rapte del serrallo* de Mozart, dirigida per Christophe Rulhes.

També ha col·laborat amb solistes reconeguts, com Gaëlle Arquez, Stanislas de Barbeyrac, Karina Gauvin, Philippe Jaroussky, Sandrine Piau, Marina Viotti, Andreas Staier i Justin Taylor.

Ha enregistrat en sis volums la integral de les *Simfonies Parisenques* de Haydn per al segell Aparté; dos àlbums de concerts per a violí per al segell Naïve, *Il teatro* i *Intorno a Pisendel*; melodies franceses orquestades a *Si j'ai aimé* amb Sandrine Piau per al segell Alpha; *Simfonies de saló* per al segell Aparté; així com els oratoris *Stabat Mater* de Haydn (Aparté) i de Pergolesi (Alpha). Actualment està immers en el projecte d'un nou cicle al voltant de les tres últimes *Simfonies* de Mozart, amb el segell Alpha.

El conjunt compta amb el suport del Ministeri de Cultura, l'Ajuntament de París, la regió de l'Illa de França, la Fundació Société Générale C'est Vous l'Avenir (patrocinador principal), Abéo, el Fons de Dotació Françoise Kahn-Hamm i mecenes que són membres del Club Olympe. Es troba en residència al Conservatori Jean-Baptiste Lully de Puteaux, és artista associat en residència a la Fundació Singer-Polignac, així com conjunt associat a l'Auditorium du Louvre. També està en residència territorial al Festival de Saint-Denis amb el suport de la DRAC Ile-de-France durant dos anys. L'any 2021, el conjunt va iniciar una residència creuada de quatre anys amb l'Associació per al Desenvolupament d'Activitats Musicals a Aisne (ADAMA) i el Centre de Música Barroca de Versalles.

Le Concert de la Loge està format per:

Violins: Hélène Bordeaux, Lucien Pagnon, Murielle Pfister, Anne Camillo, Marieke Bouche, Yun Hwa Lee, Laurence Martinaud, Agnieszka Rychlik
Violes: Delphine Millour, Iñigo Aranzasti Pardo
Violoncels: Julien Barre, Pierre-Augustin Lay
Contrabaix: Michele Zeoli
Oboès: Jon Olaberria, Clara Espinosa
Fagots: David Douçot
Trompes: Pierre-Yves Madeuf, Nina Daigremont
Tiorba: Benjamin Narvey
Clavicèmbal: Camille Delaforge

Julien Chauvin, violí i director

©Marco Borggreve

Atret ben aviat per la revolució barroca i el ressorgiment de la interpretació amb instruments antics, va marxar a formar-se als Països Baixos, al Conservatori Reial de l'Haia, amb Vera Beths, fundadora de l'Archibudelli juntament amb Anner Bylsma.

Adonant-se del seu desig de fer reviure una famosa banda del segle XVIII, va fundar una nova orquestra el 2015: Le Concert de la Loge. L'ambició d'aquesta recreació es mostra sobretot en l'exploració de pàgines oblidades del repertori líric i instrumental francès, així com de nous formats de concert que fomenten l'espontaneïtat i la imaginació del públic.

Alhora, continua essent membre del Quartet Cambini-Paris creat l'any 2007, i assumeix la direcció musical de produccions líriques, com els espectacles *Era la notte* de Juliette Deschamps, *Phèdre* de Lemoyne i *Cendrillon* d'Isouard en produccions de Palazzetto Bru Zane, dirigides per Marc Paquien; *Armida* de Haydn, dirigida per Mariame Clément; *Chimène ou le Cid* de Sacchini, dirigida per Sandrine Anglade, i *El rapte del serrall* de Mozart, dirigida per Christophe Rulhes.

També és director convidat de nombrosos conjunts, com l'Esterházy Hofkapelle, Orchestre Régional d'Avinyó-Provença, Orchestre National de Metz, Orchestre de Chambre de París, Orchestre de l'Opéra de Llemotges, Orkiestra Historyczna de Katowice, Folger Consort de Washington, Les Violons du Roy, Kammerorchester de Basilea i Gürzenich-Orchester de Colònia. Actua habitualment amb Alain Planès, Christophe Coin, Andreas Staier, Jean-François Heisser, Justin Taylor i Olivier Baumont, amb qui va enregistrar el disc *À Madame* al Palau de Versalles.

La seva discografia és eclèctica i comprèn dos segles, des de Vivaldi fins a melodies i quartets romàntics, amb predilecció pel Classicisme i en particular Haydn.

Paral·lelament a la seva activitat concertística, Julien Chauvin també es dedica a la docència en el marc de sessions orquestrals o classes magistrals al Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de París, així com al de Lió, a l'École Normale de Musique de París, a l'Acadèmia de l'Opéra de París o amb l'Orchestre Français des Jeunes.

Julien Chauvin toca un violí Giuseppe Guadagnini del 1780 cedit com a part del projecte Adopta un Músic, una iniciativa de Music Masterpiece de Lugano.

Entangled Others: la natura del Palau de la Música Catalana a través de la intel·ligència artificial

Exposició de les obres creades per il·lustrar la temporada artística 2023-24 del Palau.
Foyer del Petit Palau, fins al 15 de gener de 2024*

*La mostra es podrà visitar de manera gratuïta amb entrada de concert o de visita guiada

Textos

Johann Adolf Hasse (1699-1783)

De l'òpera *Demofoonte*

"Ma che vi fece oh stelle" i "Sperai vicino il lido", recitatiu i ària de Timante, (acte I, escena 4), llibret de Pietro Metastasio (1698-1782)

Ma che vi fece, o stelle,
La povera Dircea,
Che tante unite
Sventure contro lei?
Voi, che inspiraste
I casti affetti alle nostr'alme:
Voi, che al pudico Imeneo
Foste presenti,
Difendetelo, o Numi.
Io mi confondo.
M'oppresse il colpo a segno,
Che il cor mancommi,
E si smarrì l'ingegno.

Però en què us ha ofès, o déus,
la pobra Dircea,
perquè tantes desgràcies
llanceu contra ella?
Vosaltres, que vau inspirar
els castos afectes a les nostres ànimes:
vosaltres, que vau presenciar
l'honest himeneu,
defenseu-lo, o déus!
Estic confós.
Tant m'oprimeix aquest cop fatal,
que em falta valor
i l'ingeni se'm perd.

Sperai vicino il lido;
Credei calmato il vento;
Ma trasportar mi sento
Fra le tempeste ancor.
E da uno scoglio infido
Mentre salvar mi voglio,
Urto in un altro scoglio
Del primo assai peggior.

Esperava confiat a prop de la riba;
creient que el vent s'havia calmat;
quan de sobte em sento transportat
encara enmig de la tempesta.
Al cim d'un escull traïdor,
i mentre miro de salvar-me,
ensopego amb un altre escull
molt pitjor que el primer.

De l'òpera *Demofoonte*

"Misero pargoletto", ària de Timante, (acte III, escena 5), llibret de Pietro Metastasio

Se mai senti spirarti sul volto
Lieve fi ato, che lento s'aggiri
di': «Son questi gli estremi sospiri
del mio fi do che more per me».
Al mio spirto dal seno disciolto
La memoria di tanti martiri
Sarà dolce con questa mercé.

Si alguna vegada sents a la cara
una brisa lleu lentament,
digues: "Aquest és l'últim sospir
del meu fill que mor per mi".
Al meu esperit dins el pit dissolt
la memòria de tants màrtirs
serà dolça amb aquesta misericòrdia.

Michelangelo Valentini (1720-1768)
De l'òpera *La clemenza di Tito*
"Se mai senti spirarti sul volto", ària de Sesto, (acte II, escena 15), llibret de Pietro Metastasio

Se mai senti spirarti sul volto
Lieve fi ato, che lento s'aggiri
di': «Son questi gli estremi sospiri
del mio fi do che more per me».
Al mio spirto dal seno disciolto
La memoria di tanti martiri
Sarà dolce con questa mercé.

Si alguna vegada sents a la cara
una brisa lleu lentament,
digues: "Aquest és l'últim sospir
del meu fill que mor per mi".
Al meu esperit dins el pit dissolt
la memòria de tants màrtirs
serà dolça amb aquesta misericòrdia.

Tomaso Traetta (1727-1779)
De l'òpera *L'Olimpiade*
"Dove son che m'avenne?" i "Gemo in un punto e fremo", recitatiu i ària de Licida (acte II, escena 12), llibret de Pietro Metastasio

Dove son? Che m'avvenne?
Ah dunque il Cielo
Tutte sopr'al mio capo
Rovesciò l'ire sue! Megacle, oh Dio!
Megacle dove sei?
Che fo nel mondo senza di te?
Rendetemi l'amico,
Ingiustissimi Dei.
Voi me 'l toglieste,
Lo rivoglio da voi…
Folle, che dico!
Che fo? Con chi mi sdegno?
Il reo son io,
Io son lo scellerato.
Eh si morra una volta:
io stesso il core mi passerò
con questo ferro… Oh Dio!
Perché vacilli, e tremi,
Timida man? Chi ti ritien?
Ah questa è
ben miseria estrema:
odio la vita,
M'atterrisce la morte:
E chi mai vide
Anima lacerata
Da tante smanie,
e sì contrari affetti!

On soc? Què tinc?
Ah, sembla que el cel
ha vessat tota la seva ira
sobre el meu cap! Megacle, o déus!
Megacle, on ets?
Què faré al mónsense tu?
Retorneu-me el meu amic,
déus injustíssims!
Vosaltres me'l vau treure,
vull que me'l torneu…
Però foll, què dius?
Què fas? Amb qui raones?
El culpable soc jo,
jo soc el maleït.
Sí, morir d'una vegada:
jo mateix em travessaré
el cor amb aquesta espasa…Ah!
Per què dubtes i tremoles,
covard?Què et reté?
Ah, aquesta és
la més profunda misèria:
odio la vida,
m'aterra la mort:
qui ha vist alguna vegada
una ànima turmentada
per tantes passions
i tan contradictòries?

Deh la calma al mio cor rendete,
O Dei,
O troncate una volta
I giorni miei.

Porteu la calma al meu cor,
o déus,
o trunqueu d'una vegada
els meus dies.

Gemo in un punto, e fremo,
Fosco mi sembra il giorno,
Ho cento larve intorno,
Ho mille furie in sen.
Con la sanguigna face
M'arde Megera il petto;
M'empie ogni vena Aletto
Del freddo suo velen.

Gemego i tremolo,
el dia s'enfosqueix,
cent espectres m'envolten,
i porto mil fúries a dintre meu.
Amb la cara sanguinolenta
Megera fa cremar el meu pit;
i Aletto m'omple les venes
amb el seu fred verí.

Andrea Bernasconi (1706-1784)
De l'òpera *L'Olimpiade*
"Siam navi all'onde algenti", ària d'Aminta,
(acte II, escena 5), llibret de Pietro Metastasio

Siam navi all'onde algenti
Lasciate in abbandono;
Impetuosi venti
I nostri affetti sono;
Ogni diletto è scoglio;
Tutta la vita è mar.
Ben qual nocchiero in noi
Veglia ragion; Ma poi
Pur dall'ondoso orgoglio
Si lascia trasportar.

Som naus, entre ones platejades
deixades a l'atzar;
vents impetuosos
són els nostres afectes;
cada plaer és un escull;
tota la vida és un mar.
El bé, com un timoner, a dins nostre
busca el seu camí: però, de vegades,
per ones d'orgull
es deixa portar.

Giovanni Battista Ferrandini (1709-1791)
De l'òpera *Il Siroe*
"Gelido in ogni vena", ària de Cosroe (acte III, escena V), llibret de Pietro Metastasio

Gelido in ogni vena
Scorrer mi sento il sangue.
L'ombra del fi glio esangue
M'ingombra di terror.
E per maggior mia pena
Veggio che fui crudele
A un'anima fedele,
A un innocente cor.

Glaçada per totes les venes
em sento córrer la sang.
L'ombra d'un fill exsangüe
m'omple de terror.
I per major pena meva
veig que he estat cruel
amb una ànima fidel,
amb un cor innocent.

Johann Christian Bach (1735-1782)
De l'òpera *Artaserse*
"Per quel paterno amplesso", ària d'Arbace, (acte II, escena 6), llibret de Pietro Metastasio

Per quel paterno amplesso,
per questo estremo addio,
conservami te stesso,
placami l'idol mio,
difendimi il mio re.
Barbara, io vado a morte,
Contenta alfin sarai
Ah non sperò giammai
Tal sorte la mia fé.

Per aquesta abraçada paterna,
per aquest últim adeu,
conserva't igual,
calma el meu ídol,
defensa el meu rei.
Barbara, vaig cap a la mort,
seràs feliç per fi.
Ah, mai havia esperat
aquest destí.

Niccolò Jommeli (1714-1774)
De l'òpera *Artaserse*
"Fran cento affanni", ària d'Arbace (acte I, escena 2), llibret de Pietro Metastasio

Fra cento affanni e cento
Palpito, tremo e sento
Che freddo dalle vene
Fugge il mio sangue al cor.
Prevedo del mio bene
II barbaro martiro,
E la virtù sospiro,
Che perde il genitor.

Entre cent i cent afanys,
estic palpitant, tremolo i sento
un fred a les venes,
la meva sang fuig del cor.
Preveig el meu bé,
el màrtir bàrbar,
i sospiro per la virtut
que perd el pare.

També et pot interessar...

Palau Grans Veus
Dimecres, 10.01.24 – 20 h
Sala de Concerts

Javier Camarena

Javier Camarena, *tenor*
Ángel Rodríguez, *piano*

Cançons de Tosti i àries d'òpera

Preus: de 30 a 100 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen
grupo euromadi
Sabadell Fundació
Damm Fundació
Fundació "la Caixa"
HAVAS
hp
CONTROL GROUP
TMB Transports Metropolitans de Barcelona

Mecenes Protectors

artyplan
CATALONIA HOTELS & RESORTS
COL·LEGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA
DES Eventi y Spettacoli SL.
endesa
eurofragance
Fundación Dvesta
factorenergia
Fundació FLUIDRA Lleget Joan Planes
Fundació Gandara
Fundació PUIG
REPSOL Fundación
Santander Fundación
Fundació Salvat Grup Farmacèutic
Gramona
GVC Gaesco
KPMG
mesoestetic
MITSUBISHI ELECTRIC AIRE ACONDICIONADO
moventia
Santander
Telefónica

Mitjans Col·laboradors

ara
elPeriódico
EL PUNT AVUI
LA VANGUARDIA
EUROPA FM
RAC1
3 CATALUNYA RÀDIO

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antigues Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Mª. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello